

Bilag 1.

Det kgl. Sundhedskollegium.

Kjøbenhavn, den 1ste September 1892.

Efter den dertil underhaanden givne Anledning skal Sundhedskollegiet ikke undlade at udtale, at det vel maa erkendes, at de for Tiden iværksatte Foranstaltninger, der tilsigte at hindre Koleraens Indtrængen her i Landet, kunne udvilles og suppleres paa en saadan Maade, at de blive mere betryggende for Djemedet. Efter Landets Bestaffenhed og Forholdenes Udvikling vil en fuldstændig Afspærring af Landet imidlertid ikke kunne gennemføres, og hvilke Foranstaltninger der end træffes, vil der dog ikke kunne opnaas absolut Sikkerhed for Sygdommens Udelukkelse. Naar der er fremfat Spørgsmaal om, hvorvidt en fuldstændig Afspærring af Landgrænsen for Persontrafik i Forbindelse med Karantæne af mindst 48 Timer over for Søvejen maa anses for nødvendig, maa det bemærkes, at selv bortset fra Spørgsmaalet om Muligheden af en effektiv Spærring af al Afgang over Landgrænsen ville de omspurgte Foranstaltninger næppe kunne gennemføres med væsentlig Nytte. Thi naar hele Trafikken blev henvist til Søvejen, vilde Tilgangen ad denne selvsølgelig forøges og dermed Banffeligheden ved Karantænenes Sværfsættelse under den tilstedeværende Mangel af en Karantæneanstalt vokse, hvorhos den af denne Mangel følgende Nødvendighed af, at benytte selve de ankommende Skibe til Ophold for Karantænisterne vilde medføre, at Bestemmelsen om en 48 Timers Karantæne hyppigt blev illusorisk, da ethvert i Løbet af en saadan Frist iagttaget Sygdomstilfælde maatte foranledige Skibets og dets Passagerers fortlatte Forbliven endnu i en Periode af 48 Timer, og der vilde let stables Centreer for Sygdommen, hvorfra dens Indtrængen i Landet maatte befrygtes. Henvisning af al søværts Trafik til en enkelt Havn kunde have sin Betydning, for saa vidt der nogetsteds her i Landet er en passende Havn, ved hvilken der findes Lokaler, som kunne optage de med Personskibene, deriblandt de regelmæssige Postdampskibe, ankommende Grupper af Passagerer, og hvori disse Grupper hver for sig uden at sammenblandes kunde tilbringe Karantænetiden; men Kollegiet kan ikke paavise noget saadant Sted her i Landet, og Benyttelse af et Skib i det omgandlede Djemed maa anses for udelukket, da der ikke paa et Skib kan iværksættes den fornødne Afsøndring mellem de ommeldte Grupper.

Kollegiet tror derfor at maatte indstrænge sig til at tilraade, at det til yderligere Betryggelse af Landet mod Koleraens Indtrængen bestemmes, at de, der ønske at komme ind i Landet fra kolerafsmittet Sted uden at underkaste sig den anordnede almindelige 10 Dages Karantæne, kun kunne faa Afgang ad et stærkt begrænset Antal Beje, hvorved det vil opnaas, at Efterlynet med Trafikken ad hver enkelt af disse Beje kan stærkes og finde Sted med Anvendelse af flere personlige Kræfter og et udvidet Materiel. Dette i Forbindelse med den nyligt truffne Bestemmelse om fortsat Tilsyn med de Personer, der have begivet sig ind i Landet, vil formentlig betegne en ikke uvæsentlig Forbedring paa det omspurgte Omraade.